

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 30P/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114212391
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Rybárová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114212391.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, samosudkyňou JUDr. Martou Rybárovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti B.A., F., nar. XX.XX.XXXX a J., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom u matky, v konaní zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, deti rodičov: matky, F.J. B., X., trvale bydliskom K., J. XX/XX/XB, t.č. K., Q. X, štátnej občianky Slovenskej republiky a otca, J. B., H., bydliskom K., J. XX/XX/XB, štátneho občana Slovenskej republiky, o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom takto

rozhodol:

Návrh otca na zníženie výživného pre maloleté deti B., F. T. J., sa z a m i e t a .
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec detí svojim návrhom podaným na tunajšom súde dňa 04.06.2014 žiadal, aby súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť k maloletému F. zo sumy 90 Eur mesačne na sumu 40 Eur mesačne a k maloletému J. zo sumy 70 Eur mesačne na sumu 30 Eur mesačne. Uviedol, že je stále v platnom manželstve s matkou detí. Žije v rodinnom dome, ktorý je vlastníctvom jeho známej, na adrese, ktorú nechce uviesť pred matkou. Vlastníčka domu má náklady na bývanie vo výške 100 Eur mesačne za energie - elektrinu a vodu a túto čiastku platí otec detí celú. Mal by splácať, ale pre nedostatok finančných prostriedkov nespláca úver, ktorý si vzal spolu s matkou detí počas manželstva od spoločnosti Quattro vo výške 12.000 Eur na usporiadanie dlhov, ktoré vznikli z lízingu auta a matkiných pôžičiek, ktoré má vo VÚB banke. Ďalšie výdavky má osobné, s úhradou výživného a s nákladmi na cestovné 80 Eur mesačne z K.D. K. kde býva do Z. F., kde pracuje ako operátor u spoločnosti X. Q..J..H.. s pracovným pomerom na dobu určitú do 17.02.2015. Od marca 2014 do 06.11.2014 bol práceneschopný a do poberal nemocenské dávky vo výške 580 Eur mesačne podľa jeho vyjadrenia. Od mája, alebo od júna 2014 začala byť na návrh matky vedená proti nemu exekúcia pre neplatenie výživného a jeho príjem sa znížil na sumu 250 Eur mesačne. Okrem maloletých detí F. a J. má vyživovaciu povinnosť ešte k maloletému F. B., nar. XX.XX.XXXX z jeho vzťahu pred uzatvorením manželstva, ktorému na základe rozsudku Okresného súdu Galanta platí výživné vo výške 70 Eur mesačne. V prípade výživného u maloletého F. otec nepodal návrh na zníženie výživného. Aj výživné voči maloletému F. je v exekučnom konaní. V novembri 2014 po ukončení práceneschopnosti nastúpil otec opäť do práce u svojho zamestnávateľa X. Q..J..H., ktorý mu teraz oznámil, že pracovný pomer, ktorý má dohodnutý na dobu určitú končí dňom 17.02.2015. Otec uviedol, že je vyučený X. A..

Matka detí s návrhom otca na zníženie vyživovacej povinnosti nesúhlasila. Potvrdila, že s otcom detí je stále v platnom manželstve, nežijú však v spoločnej domácnosti. Spolu s maloletými deťmi F. a J. a jej plnoletou dcérou F.J. z jej predchádzajúceho vzťahu, ktorá je študentkou vysokej školy v K., žije v prenajatom 3-izbovom byte s nákladmi na bývanie, včítane energií 380 Eur mesačne. Ďalšie výdavky bude mať s úhradou dlhu, ktorý vznikol z pôžičky, ktorú si vzala jej dcéra od VÚB vo výške 11.700 Eur za

účelom vyplatenia spoločného dlhu, ktorý má s otcom detí na splátkovej karte Quattro. Uvedenú pôžičku bude splácať po 170 Eur mesačne 10 rokov. Ďalšiu pôžičku má od babky a dedka vo výške 10.000 Eur, z ktorej uhradila náklady na kúpu detskej výbavičky pri narodení maloletého J. a na vyplatenie exekúcií, ktoré boli vedené proti otcovi detí, a zaplatila 500 Eur za testy DNA na syna, ktorého má otec v Q.. Spolu má tak dlh na dvoch pôžičkách 21.000 Eur. Maloletý F. má 8 rokov a 4 mesiace a je žiakom 2. ročníka ZŠ. Je zdravý a výdavky s ním má bežné, občas navštívi zubára, prípadne uhradí lieky. Maloletý J. má 4 roky a 3 mesiace a matka je s ním na predĺženej rodičovskej dovolenke z dôvodu, že má zdravotné problémy s tým, že nerozpráva. Vo vývine reči je na úrovni 2,5-ročného dieťaťa. Každému z detí platí úrazové poistenie po 10 Eur mesačne. Matka poberá rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur mesačne a prídavky na tri deti. V súčasnosti matka pracuje aj ako X. na dohodu o vykonaní práce v menších potravinách v K. s príjmom asi 200 Eur mesačne. Matka poukázala, že otec súdom stanovené výživné neplatí vôbec. V roku 2012 podala na otca detí trestné oznámenie pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby a v roku 2014 podala na otca trestné oznámenie za neplnenie vyživovacej povinnosti. Otec na výživnom dlhuje obom deťom spolu sumu viac, ako 3.000 Eur. Matka poukázala, že podľa jej informácií otec žije u svojej priateľky L. F. v rodinnom dome, v ktorom žije pani F. jej rodičia a dve maloleté deti pani F., z ktorých jedno je K. X.. Odmietla tvrdenie, že otec detí nemá finančné prostriedky. Poukázala, že otec nosí značkové oblečenie, chodí po obchodoch a pokiaľ by mal aj vážne zdravotné problémy, nemohol by navštevovať obchodné centrá a spolu s deťmi ju sledovať. Uviedla, že ho videla ako veselo vyskočil z osobného auta a to napriek ním uvádzaným zdravotným problémom s chrbtom.

Kolízny opatrovník odporučil súdu návrh otca na zníženie výživného zamietnuť s poukazom, že v konaní bolo preukázané, že otec detí mal dostatočný príjem, z ktorého môže platiť výživné a to aj v čase, keď bol práceneschopný, nakoľko v samotnom mesiaci júl, keď podal návrh na zníženie výživného, mal príjem z nemocenských dávok vo výške 489,27 Eur a v súčasnosti je riadne zamestnaný. V decembri 2014 mal príjem okolo 700 Eur a pokiaľ otec uvádza, že bude od 17.02.2015 nezamestnaný a nebude mať príjem, túto skutočnosť zatiaľ nie je možné brať do úvahy. Kolízny opatrovník poukázal, že otec mal bydlisko blízko miesta jeho výkonu práce v B., odkiaľ mu nevznikali vysoké náklady na cestovné, ako má teraz, keď býva v K.D. K.. Kolízny opatrovník ďalej poukázal, že otec dlhodobo neplatil výživné ani v čase, keď mal príjmy, z ktorých by mohol výživné platiť a pre zanedbanie povinnej výživy je v tomto období vedené proti nemu aj trestné stíhanie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil obsah spisu tunajšieho súdu, sp. zn. 30P/122/2014, potvrdenie o práceneschopnosti otca, rozsudok Okresného súdu Trenčín, č.k. 31P/283/2012-87, zo dňa 10.12.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín, č.k. 5CoP/3/2014-107, zo dňa 19.02.2014, písomné vyjadrenie matky k návrhu otca, potvrdenia VÚB banka, dohodu o skončení pracovného pomeru matkou, odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov a Sociálnej poisťovni, správu Sociálnej poisťovne, správy a potvrdenia ÚPSVaR Trenčín, správu o príjme matky, správu o príjme otca a zistil nasledovný skutkový stav.

Maloleté deti B.A., F. a J., pochádzajú z manželstva, ktoré je stále platné. Rozsudkom tunajšieho súdu, č.k. 31P/283/2012-87, zo dňa 10.12.2013, súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej boli maloleté deti, F. a J., zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť maloletému F. výživné vo výške 90 Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2013 a maloletému J. sa zaviazal platiť výživné s účinnosťou od 01.09.2012 vo výške 70 Eur mesačne. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že rodičia nežili v spoločnej domácnosti od 21.09.2012. Starostlivosť o obe deti zabezpečovala ich matka. Otec detí pracoval do 25.10.2012 v zahraničí vo firme X. V. Q., s príjmom 1.750 Eur mesačne. Pracovný pomer v zahraničí skončil dohodou, nakoľko zamestnávateľ už nemal prácu. Od 18.02.2013 bol zamestnaný v obchodnej spoločnosti X. Q..J..H., Z. F. Z. V. ako operátor, s priemerným mesačným príjmom vo výške 764 Eur netto. Matka s deťmi bývala v 3-izbovom prenajatom byte s nákladmi na bývanie 380 Eur mesačne. Od 01.01.2013 do 21.11.2013 pracovala v Q. B. s príjmom cca 350 Eur netto. V čase rozhodovania bola na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 199,60 Eur a prídavky na 3 deti vo výške 69,30 Eur. Okrem maloletých detí F. a J. mala vyživovaciu povinnosť ešte k plnoletej dcére F. V., ktorá pochádzala z jej predchádzajúceho vzťahu. Otec na potreby F.J. prispieval mesačne sumou 80 Eur. Maloletý F. mal 7 rokov a navštevoval 1. ročník ZŠ. Navštevoval odborné ambulancie, Z., X., X. T. X.. Maloletý J. mal 3 roky a matka s ním bola na materskej dovolenke. Mal zdravotné problémy a navštevoval X., X. T. T. ambulanciu.

V súčasnosti má maloletý F. 8 rokov, je žiakom 2. ročníka ZŠ. Je zdravý a výdavky s ním má matka bežné, primerané jeho veku a potrebám. Maloletý J. má 4 roky a 3 mesiace a matka je s ním na predĺženej rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur a prídavky na 3 deti. Otec detí je zamestnaný od 18.02.2013 ako operátor v spoločnosti X. Q..J..H.. Z. F. Z. V.. V čase od marca 2014 do 06.11.2014 bol práceneschopný a poberal nemocenské dávky za mesiace 04-10, spolu vo výške 3.439,33 Eur, čo je priemerný mesačný príjem nemocenských dávok vo výške 449,68 Eur. Od novembra 2014 začal pracovať a v novembri 2014 mal čistý zárobok 449,68 Eur a v decembri 12/2014 mal čistý zárobok 701,05 Eur.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

V danom prípade súd skúmal zmenu pomerov v možnostiach a schopnostiach otca plniť si vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom F. a J. za čas od podania návrhu na zníženie výživného, t.j. od 14.07.2014. Od posledného rozhodovania o určení výšky výživného vo februári 2014 (rozh. KS TN) a otcovho návrhu na zníženie výživného v júli 2014 uplynulo 5 mesiacov. Maloletý F. mal pri poslednom rozhodovaní o určení výšky výživného 7 rokov a navštevoval 1. ročník ZŠ. V súčasnosti má maloletý F. 8 rokov, je žiakom 2. ročníka ZŠ. Maloletý J. mal pri poslednom rozhodovaní o určení výšky výživného 3 roky a matka s ním bola na materskej dovolenke. Mal zdravotné problémy a navštevoval X., X. T. T. ambulanciu. V súčasnosti má maloletý J. 4 roky a 3 mesiace a matka je s ním na predĺženej rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur a prídavky na 3 deti. Mal a stále má zdravotné problémy, ako pri poslednom rozhodovaní o určení výšky výživného. Matka je rovnako ako pri poslednom rozhodovaní o určení výšky výživného na materskej dovolenke s rovnakým príjmom z rodičovského príspevku a prídavkov na deti. Má aj príležitostné príjmy z práce X. vo výške cca 200 Eur mesačne. Z uvedeného je preto zrejmé, že na strane mal. detí a ich matky nedošlo k výraznej zmene pomerov. Ku zmene pomerov došlo na strane otca, ktorý sa bol od 3/2014 do 6.11.2014 práceneschopný a jeho jediným príjmom boli iba nemocenské dávky za uvedené obdobie priemerne vo výške 491,32 Eur mesačne. Ako sám otec uviedol, problém mu nastal niekedy v máji, alebo v júni 2014, kedy mu exekúciou na neuhradené výživné začal exekútor vykonávať zrážky z nemocenských dávok mesačne v sume 250 Eur a príjem otca sa znížil na sumu cca 250 Eur mesačne. Preto otec podal v júli 2014 návrh na zníženie vyživovacej povinnosti. Súd mal v danej situácii zato, že pokiaľ by si otec v minulom období, kedy mal dostatočný príjem riadne plnil súdom stanovenú vyživovaciu povinnosť, nebol by sa v čase svojej práceneschopnosti, dostal do situácie, kedy sa jeho nižší príjem z nemocenských dávok dostal pod exekúciu a otcovi zostala na jeho potreby iba suma 250 Eur mesačne. Otec sa tak podľa názoru súdu dostal do uvedenej zlej finančnej situácie vlastným zavinením. Zodpovednosť za túto nepriaznivú finančnú situáciu otca nie je preto možné prenášať na maloleté deti, ktoré sú výživou odkázané na svojich rodičov. V čase rozhodovania bol otec detí už štvrtý mesiac práceneschopný a jeho posledný príjem za december 2014 bol vo výške 701,05 Eur. S poukazom na vyššie citované ust. § 154 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia súd nemohol prihliadnuť na otcovu informáciu, že dňom 17.02.2015 bol jeho pracovný pomer u jeho súčasného zamestnávateľa skončený uplynutím doby. Súd mal preto na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že návrh otca na

zníženie výživného pre maloleté deti F. a J. nebol podaný dôvodne, a preto ho ako neodôvodnený zamietol.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

rozhodoval vylúčený sudca,

súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi

má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za

následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne

poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).